

دهسپيٽڪ له م وتارهدا ههول دهدهين بوئنتيما و
 ئيعتباري بابتهكه ههولئى ئهوه دهدهين ههتا شيعري
 هونهري مهزن «عهبدوللا بهگى ئهدهب» ي بوكانى
 (۱۲۸۲-۱۳۳۲ك) له بواري عهشق و ئاخيزگه ي
 ئهوينهوه له رادهي ههتوانيدا بخاته بهر ديد و تيروانيى
 خوئنه ر و هوگري شيعري ئهوه هونهروهه، بوئه وهك ژئدهر
 و نياني شيعري ئهوه شاعيرهش به پيوستم زاني ههندى
 له شيعرهكانى «حافز» ي شيرازى له ديوانى شهونمدا كه
 ماموستاي رهحمهتى «حقيقي» بوكانى وهري گيتراونهته
 سه ر زمانى كوردى بهينمهوه و كهوانه ي تهشق گرتنى
 عهشق و ئهوينى «ناسوت» بهروه «لاهووت»، واته
 عرووجى عهشق له سوفلا (مهجازى) بهوه. بو عوليا
 (حقيقي) نيشان بدهم.

له نيو شاعيرانى كورد و فارس و عه ره بدا به تاييه تى
 شاعيرانى كلاسيك بههزى جيوار بوونيان له دنياى
 سوئٽكتيڤدا، له باخچه ي ديوانى شيعره كانياندا ههست
 به رهنگ و بوئى عهشق و ئهوين دهكرتت. بو خوئنه ر و
 شيكاري ئهكتيڤى ئهوه ريبازه شيعرييهش ئهوه بهروونى
 ده رده كه و يت كه ئاخيزگه ي ئهوه عهشقانهش له ههست و
 نهستيكي پاراو و خاوينى سروشتى هه لده قوليت، بوئه
 جه مسه رى جوانيناسى ئهوه شيعرانه ده چنه وه خانه ي
 ئيستيتيكاى سوئٽكتيڤته ي سروشتييه وه كه له
 رهنگدانى هوزم و هونينه وه دا رولئى سه ره كى ده گيتريت!
 بى گومان شيعري «ميسباحو ديوانى ئه ده ب» له و
 دنيايه ي كه ئامازه ي پيكر، به رى نيبه، بوئه له
 رهنگدانى شيعره كانيدا رهنگى ئال و گول گوليني
 عه شقبان پيوه دياره؛ عه شقٽك كه سه ره تاي ئاخيزگه ي

ئاخيزگه ي عهشق له شيعري «ئه ده ب» دا

موزه فهر يووسفي
 (مهريوان)

ئەدەب

بەرەو پیری خۆشەویستە کە یەوێ بەرەو و دیاردەکانی
هاوسووی بکات بە هەوینی وەسف و مەدحییەوێ. بێ
گومان «ئەدەب» یش لەو شاعیرە سەرکەوتوانە یە کە
بەهۆی زهوق و تەبەییکی تایبەتەوێ توانیویەتی ئەسپی
شیعری لە مەیدانی تەراتینی عەشق و ئەویندا تاو بدات
و بگاتە ئاستی تەشەقەر تووی عەشەوێ.

«ئەدەب» لەلایە کەوێ بەم شێوێ ئەویندارە کە ی وەسف
دەکات:

**مەستی قەدەحی بادەیی زیبا سەنەمێکم
هەر لەحزە لە نەشئە ی لەبی وەک جامی جەمێکم
ساتی کە فرووگی مەهی دیداری نەبینم
ئەوساتە مەپرسە کە قەرینی چ غەمێکم**

لێرەدا دەبینین کە ئەو زهوق و شەوودە شیعرییە ی و
لەکانگای ئەوینییەوێ هەلەدەقولیت چەندە لە رادە ی
چێژمەندی و جوانی بەخشی شیعەرە کە یدا کاریگەرە؛
کاتیکی شاعیر لە فازی «بیتاوە»، واتە فازی دنیای
سنوورمەندی عەینەوێ دەروا بەرەو فازی بێ سنووری
«ئالفا»، واتە دنیای میتافیزیکی و چاودێرییەوێ بە جارێ
جەستە و روحی بە کەشف و شەوودەوێ بارگاوی دەبێ و
چەشنی هەنگی سەرمەست خولیای شیلە ی ئەوین دەبێ و
پەپوولە ی هەست و خواستی روو دەکاتە میتیگی بەرلایوی
هەستەندی، لەوێدایە کە وشەکان وزە ی شیعری دەگرن و
دەبنە شەمامە ی دەستەمۆ بووی شاعیر بۆ وەسفی
مەحبووبە کە ی. هەر واکە دەلی:

«مەستی قەدەحی بادەیی زیبا سەنەمێکم».
یان ئەوێ کە دەلی:

«هەر لەحزە لە نەشئە ی لەبی وەک جامی جەمێکم» بە
عەشەوێ بەندە نەشئە یی و راگرتنی چرکە ساتی
تێپەرپوون، بۆیە شاعیر کە دەگاتە مەداری سەرخۆشی و
نەشئە بوون دەستپووری شەوودی شیعری دەبێ و جوانی
دەبەخشیتە شیعەرە کە ی.

کاتیکی لەو مەداری نەستەوێ سەردە کەوێ و بەرەو
مەداری هەست دەبیتەوێ، لایەنی فیکر و بیری شاعیر
دەبیتە رەهەندی لۆژیکی شیعری و مەبەستی سەرکە
شاعیر تارادە یە ک دەردەخات؛ هەر واکە دەلیت:

«ساتی کە فرووگی مەهی دیداری نەبینم
ئەوساتە مەپرسە کە قەرینی چ غەمێکم»
لێرەدا نۆستالۆژیای دۆخی روحی و پەوانی شاعیر

گۆلشەنی سروشت و دیمەنی باسەفای یارە
نەشمیلانە کە یەتی و پاشان سۆزێکی خاوین و پاراوی
ئیلاهی و لاھوتییە کە سەردەنیت بە خەلسە و سەمایەکی
بە جەزبە ی عیرفانییەوێ کە دەگاتە ئاستی
لایەتە ناھییەوێ، ئاستیک کە سەررێژە لە چاودێری
میتافیزیکییەوێ (ماورای طبیعت).

دیارە «ئەدەب» لەھۆنەوێ شیعەرەکانیدا بەرەدوام لە
کە شوھەوایەکی ئەوتۆی نەشئە ی روحی و شەوودیدا بوو
کە بەلێشاو وشە و دەسەوشە و دیری بە چەمک و پڕ
دەنگاژی (پڕ مەدلوول) لە کانگای نەستەوێ بە ئیلهام بۆ
ھاتووە کە توانیویەتی بە جوانی بەھۆی زهوق و
شەوقێکی شاعیرانەوێ شیعەرەکانی بەھۆنیتەوێ.

دیارە ناخیزگە ی شیعەر، شەوورە و شەووریش
لەلایە کەوێ بریتییە لە؛ دەرک و هەست و لەلایەکی
تریشەوێ بریتییە لە؛ فیکر و بیرەوێ کە شاعیر بەھۆی
خەسلەت و زهوقی تایبەت و دەروونییەوێ دنیای ئەوینی
خۆی بەزمانی شیعەر وەسف دەکات، زمانیک کە ئەو
ھەلە ی بۆ دەرەخسینیت واکە بە جوانی و چێژمەندییەوێ

به هۆی نه بینهی گراوه که به وه بۆ خۆینه ر دهرده که ویت. نه گهر «ئه دهه» هه ندی جار ده که ویتسه گهر داوی تهنگوچه له مه و نۆستالۆژیای ماته مینه وه، دیاره به هۆی دووری یاره که به وه بووه که وه کو ئاسکی سرک و کیوی دهسته مۆی کردووه و دلی به جارێ بردووه و خه و خۆراکی لی برپوه و نه وسا پرووی کردووه ته یاره که ی و پیتی وتوو:

ئه گهر ئه مه سه رخسته سه ره به سه، نه گهر نازه به سه، نه گهر بی دادییه به سه و نه گهر... به سه که ده لی:

ئه ی غه زاله ی بی سه به ب رهم که ره که ی هه م په یکه رم شوخی بی په یانه که ی بی شه ته که ی سه و داسه رم خوش مه زه ی ناخۆش ئه دای شیرین که لامی تور شوو دل به ره ی شپوه گه ری جه ور ناو ره ی حاد و گه رم

گه ر عیتابه هه ر به سه، نازه به سه، جه و ره به سه و ابکه ناخر چاوه که م نه منیش به بارێ دهر به رم من که کوشته ی ده ستی یارم زه حمه ته رۆح دهر به رم تا قی ئه برۆی چاوه کانت بوونه قاتل بۆ سه رم

دیاره دنیا ی عه شق و ئه وینی واقیعی / حه قیقی، دنیا یه که خاوین و ئاوه لا و به سه سۆز که له و دنیا یه دا شتییک به نیو خوشه ویستی بی غه لوغه ش و دوور له هه وای نه فسانی و پالنه ره جنسییه کان حوکمرانی ده کات و به رده وام ره نگ و بۆنی جوانی ده به خشبته دهر و به ری خۆی؛ بۆیه ده لی: ژێده ر و ناخیزگی شیعی ری راسته قینه عه شق و ئه وینه، به واتایه کی دی هه وینی شیعی ئه وینه. هه روا که ده بینه شاعیرانی راستین شاعیرانی عاشق و عارف پیشه ن که ئیلهامی شیعیریان له چاوه گی زولالی هه ستییه وه وهرگرتوه، نه و چاوه گه ش پیوه نده به عه شق و ئه وینی راستینه وه که ته نیا ئه هلی زه وق و دل به ناوی نه و چاوه گی به شاد و کامبه خش ده بن.

شاعیرانی عاشق و عارف، به هه ستییک و الاوه هه وارگه و که وشه نی عه شق ده پیون؛ زه مه نی له هه وارگی عه شقی ناسوت و زه مه نیکیش له هه وارگی عه شقی لاهوت به دووی گراو و مه حبووی خۆیاندا له چیه ته قتی شه وودان.

به سه رنجیک له دنیا ی «حافز» دا فره تر هه ست به م که شه وه وایه ده که ی؛ له به شیکدا دنیا و عه شقی ناسوتی دهرده خات و له به شیک تردا دنیا و عه شقی

لاهووت.

له سۆزی ناسوتیدا، دهنگی داسی شه تح و پاروودی به جوانی هه ست ده کریت، هه روا که ده لی:

گریتی زولفت که داوی کفر و دینه
له شیرینکاری کارخانه ی ئه وینه
چلۆن گیان دهر به رم له و چاوی مه ست
که دايم به و که مانه ی لیم که مینه

له مه کری زولفی ئه و خۆ لاده «حافز»

دلی بردی و خه ریکی به ندی دینه

له سۆزی لاهوتی و مه له کووتیدا، بزه ی هه تاوی سه ماوی و تینی عه شقی عولیایی له پرشگی که سکی ئه م به شه ی تری شیعی «حافز» هه ست ده کریت، که ده لی:

دو ئی شه و ئی دیم که مه لایک له دهری مه یخانه
قوری باب ناده میان دا له دلی په یانه
به حه یا و شه رمی سه راپه رده نشینی مه له کووت
بوونه هاو پتی من و هاو به ش له مه یی مه ستانه
عاسمان باری سپارده ی نه توانی بوو که چی
قورعه هیتایه دهری نیوی منی دیوانه

بی گومان «ئه دهه» یش به پیتی زه وق و ته بیعی ئاپۆلۆیه وه که له به ره نجامی به ره مه که پدا دهرده که ویت، خولیای راسته قینه ی گراوی ناسوتی و لاهوتی بووه، بۆیه شیعه کانی ته ژین له نه غمه و نه وای ناسوتی و جه زیه و ئیشراقی عیشتی لاهوتی؛ که چیتزه ندی و هه ست پت کردنی ئه مه ش لای به رده نگی ئه کتیش و هه ستمه ندی شیعه کانی خۆی دهرده که ویت.

ئه و شاعیره ناسک خه یاله بۆچونه نیو عاله می عه شقه وه، له به ره که تی به هاری گۆلبه ن و زه نویر و زه مه نی خه ملاو که لک وهرده گری و به جوانی سه رنجی ئاسکی سرک و ته ننازه که ی به ره و لای خۆی راده کیشیت و هاوکات به م شپوه یه په ندی مه جلیسی ریندان ده دات؛ که ده لی:

ئه مرۆکه عه جه ب شوژش و غه و غایه له گولشه ن
وه قتی ته ره بی بولبولی شه دایه له گولشه ن
خه ملایه به سه د ره نگه گول و لالیی سه حرا
سه د نه غمه له هه رلا دوو سه د ئارایه له گولشه ن

ئەمىرۆ نەشكىنى كەي نەشكىنى تەوبە كە ئەمىرۆ
تەوبە شىكەنى حوكمى تەقازايە لە گولشەن
ساقى بدە بەو جامى زەرپەت بادە كە ئەمىرۆ
هنگامى مەي و ساغەر و سەھبايە لە گولشەن

لە تېم و ناوهرۆكى ئەم دەقەيدا «ئەدەب» بە عەشقەو بە
باسى سىروشت و ديمەن دەكات كە وەكو ئايەت و
دياردەيەكى خىودايى وايە؛ بۆيە ئەو بە چاوى دلى
شاعيرانەي ھەست بە شۆرش و غەوغاي گولشەن
دەكات، ھەست بە خەندەي گول و گريانى ھەوا و تەقواي
گولشەن دەكات، ئەو ئاماژە بە عەزەمەتى عەزم و
نەزاكەتى نەزم و سەناعەتى بارى دەدات و سەرمەستانە
روودەكاتە گراو و ئەھلى دل و بەزمى رېندانەو، لە
ئاكامدا دەلى:

ھاوار وەكو بولبولى شەيدا «ئەدەب»ى زار
دەستى نەگەيشتە گول و رېسوايە لە گولشەن

لە ئاكامدا، بەلىكدانەوھى ھەرچەندە كورتى
شىعەرەكانى «ئەدەب» ئەوھمان بۆ دەردەكەويت كە ئەم
ھۆنەرە لە زەرياي عەشقدا بەپىي ھەتوانى خۆي مەلەي
كردووە و وەك زەرباوانىكى لېھاتوو بەھرەي كەشف و
شەھودى شىعەرى وەرگرتوو. تەنانت بەردەنگ و ھۆگرى
شىعەرەكانى بەخویندەنەوھيان سەرمەست و سەرخۆش
دەبن، بۆيە ئەو پېئوھندىيەدا روھى وشەكان روھى
بەردەنگن و خوینەر دەبزوین.

سەرچاوەكان:

- (۱) مېژوو و وێژەي كوردى (جلىدى دووھم): نووسراوھى،
سدىق بۆرەكەيى، چاپى ئەوھل، سالى ۱۳۷۰.
- (۲) ديوانى شەونم؛ وەرگىراوھى سەد غەزەلى «حافىز»،
وەرگىراو: «حەقىقى».
- (۳) وتارى «شەر؛ پل پرش شعور، بەدنيای مدىتیشن» - لە:
موزەفەر يووسفى.